

Ἔξοδος, ἡ μόνη διέξοδος

Στὴν γλῶσσα τοῦ Εὐαγγελίου ἡ λέξι «παράκληση» ἔχει πλάτος καὶ πλοῦτο πολὺ μεγαλύτερο ἀπ’ ὅσο τῆς ἀποδίδει ἡ σύγχρονη γλῶσσα. Σημαίνει ὄχι μόνο τὴν αἴτηση ἢ δέηση, ἀλλὰ ἐπίσης τὴν παρηγοριά, τὴν ἐνθάρρυνση, τὸν στηριγμό, μ’ ἓνα λόγο τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς ἁγίας Τριάδος, τὸ ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο κυρίως ἐπιτελεῖ τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια τῶν πιστῶν, ὀνομάζεται Παράκλητος. Εἶναι, λοιπόν, ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρον τὸ γεγονός ὅτι ἓνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους χριστιανούς, ἓνας ἀπόστολος, ὀνομάζεται «υἱὸς παρακλήσεως», -στά ἑβραϊκὰ Βαρνάβας. Τὴν μνήμη του τιμοῦμε στίς 11 Ἰουνίου.

Ἄρχοντας στά πλούτη καὶ περισσότερο στήν ἀγάπη ὁ Βαρνάβας, πρῶτος ἀπ’ ὅλους σκέφθηκε νά πουλήσει ἓνα κτῆμα του καὶ νά παραδώσει τὰ χρήματα στοὺς ἀποστόλους (βλ. Πρξ 4,36-37) γιὰ τίς

ανάγκες τῶν φτωχῶν. Ἐγινε ἔτσι ὁ πρωτοστάτης στήν ὀργάνωση τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας, γιά τήν ὁποία πάντα ἐνδιαφέρεται ἡ Ἐκκλησία ὑπενθυμίζοντας στά μέλη της μέ τό χρυσό στόμα τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου: «Ἐλαβες ἀγαθά περισσότερα ἀπό τούς ἄλλους. Ὁ Θεός σοῦ τά ἔδωσε ὅχι γιά νά τά ξοδέψεις ἄλλος σου, ἀλλά γιά νά φροντίσεις καί γιά τούς ἄλλους, σάν καλός οἰκονόμος». Μέ αὐτή τήν νοοτροπία, ἐκεῖνος πού δίνει ἐλεημοσύνη δέν βοηθᾷ μόνο τούς ἐνδεεῖς, βοηθᾷ πρωτίστως τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του, διότι ἔτσι συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες του.

Ἄλλά ὁ Βαρνάβας εἶναι ἐπίσης πρωτοστάτης καί στήν πνευματική ὀργάνωση τῆς Ἐκκλησίας. Σταλμένος ἀπό τούς ἀποστόλους ἤρθε στά μέρη τῆς Ἀντιοχείας, ὅπου μέγανος ἀριθμός ἀνθρώπων «πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον» (Πρξ 11,21). Ἐκεῖ εἶδε τήν προκοπή τῶν χριστιανῶν καί χάρηκε. Μέ τά πλούσια χαρίσματά του «παρεκάλει πάντας ἰῆ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν ἰῶ Κυρίῳ» (στ. 23), στήριζε τούς χριστιανούς.

Ὡστόσο δέν θεωρεῖ ὁ Βαρνάβας τόν ἑαυτό του ἰδεώδη. Αναγνωρίζει ὅτι τό ἔργο ἀπαιτεῖ ἀξιώτερα χέρια. Ἐτσι, μέ ἀπλότητα καί φυσικότητα «ἐξῆλθεν εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον» (στ. 25). Ἀναζητεῖ τόν ἰκανώτερο. Καλεῖ τόν ἀπόστολο Παῦλο, γιά νά

ἀναθέσει σ' ἐκεῖνον τὴν ἀρχηγία καὶ νὰ πάρει ὁ ἴδιος τὴν δεύτερη θέση.

Σήμερα οἱ περισσότεροι, ἐγκλωβισμένοι στὸν ἐγωισμό μας, ἀναλισκόμαστε συνήθως στὰ καθαρῶς προσωπικά μας ἐνδιαφέροντα καὶ συμφέροντα. Ἡ ἱκανοποίηση τῶν προσωπικῶν μας ἀναγκῶν καὶ ἐπιδιώξεων δὲν μᾶς ἀφήνει χρόνο οὔτε διάθεση γιὰ τίς ἀνάγκες τῶν γύρω μας. Αὐτὸ βέβαια φτωχαίνει πρῶτα ἐμᾶς τοὺς ἴδιους. Μᾶς μεταβάλλει σέ ψυχρὲς καὶ στεῖρες μονάδες, ὥστε νὰ ἀσφυκτιοῦμε κλεισμένοι στὰ στεγανά τοῦ ἐγώ μας. Δημιουργεῖ ἀδιέξοδο σέ προσωπικό καὶ κοινωνικό ἐπίπεδο.

Ἡ σεμνή καὶ ἄξια μορφή τοῦ Βαρνάβα προσκαλεῖ καὶ προκαλεῖ γιὰ τὴν μεγάλη ἔξοδο: Νὰ βγοῦμε ἀπὸ τό καβούκι μας! Νὰ νοιαστοῦμε γιὰ τίς ἀνάγκες τῶν ἄλλων. Νὰ ἀναγνωρίσουμε τίς ἱκανότητες καὶ τὰ χαρίσματά τους, χωρὶς στενοκαρδία, χωρὶς ἐγωισμό. Ἡ ταπείνωση καὶ ἡ ἀγάπη, ἡ μητέρα ὅλων τῶν ἀγαθῶν, εἶναι τό πιό κατάλληλο θεμέλιο γιὰ μία ἐπανοικοδόμηση τῶν διαπροσωπικῶν μας σχέσεων. Νὰ μᾶς φωτίσει ὁ Παράκλητος νὰ τολμήσουμε νὰ θέσουμε αὐτὸ τό θεμέλιο στήν ζωὴ μας. Τό κέρδος θά εἶναι μεγάλο, γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τοὺς γύρω μας.